

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Crucea.

Este un simbol care unește pe toți care suferă în lume, toți goniții vieții, toate inimile rănite și înfrățește durerile: CRUCEA.

Ea este supremul sprijin al omului creștin. Acela știe că are semnul sufletelor selecte, că neîndurarea vieții niciodată nu-l poate culca în praf, până ce privirea lui e ațintită spre Răstignitul, care prin suferințele lui a sfințit toate suferințele, prin Crucea lui a făcut semn de distincție din toate crucile și prin moartea lui ne-a dăruit fericirea morții noastre.

Sufletul bunului creștin, să fie crucea sa ori cât de grea, e plină de muzica dulce a chemării Mântuitorului: „CEL CE VREA SĂ VIE DUPĂ MINE, SĂ

SE LAPEDE DE SINE, ȘI SĂ-ȘI IA CRUCEA SA ȘI SĂ VIE DUPĂ MINE.“

Și aceasta chemare face din el erou. Aceasta chemare este cea mai dulce mângâiere, care în obscuritatea serii îi răsare ca luceafăr, în deșertul răbdării îi apare ca izvor răcoritor și pe stâncile renunțării se arată ca floare rară și minunată.

În toate suferințele lui are un refugiu sigur, Inima străpunsă a dulcelui Isus. Dacă cu crucea lui pe umăr se apropie de Mântuitorul răstignit, El cu mâinile sale îl îmbrățișează, în sărut frățesc pune pe fruntea lui sigilul aleșilor, și-i spune: „De acum ești al meu, căci și tu porți pe umerii tăi crucea, care

am purtat-o și eu. Dar eu am murit pe ea, ca tu să poți trăi. Tu ai înțeles jertfa mea și n'ai refuzat la rândul tău să-ți iai crucea ta și să mă urmezi. De aceea eu te voi ridica în sfere mai înalte, prin suferințele tale te voi deslega de praful pământului și tu vei fi de acum robul mie, căci de acum ești numai al meu.“

Iar creștinul după aceste cuvinte învinge toate.

Căci: este un simbol care conduce la siguranță biruință, care îl face pe om ca în mână cu steagul adevărului să învingă toată armata neagră a răutății, urei și a minciunei: CRUCEA.

Irina Berinde.

Din viața Sfintei Tereza a Pruncului Isus,

după Carbonel.

Viața la țară! Vorbesc de satele acelea în care locuitorii muncesc, sunt harnici și nu ies din poruncile legii creștine. Pentru aceștia soarele răsare, în fiecare dimineață, ca o binecuvântare dumnezească. Min-tea lor li-e limpede; știu ce au de făcut. Inimile li-s curate. Iubesc pe Domnul, iubesc pe aproapele; în fiecare alt om, văd un frate, într'un călător care cere găzduire peste noapte, văd un trimis al lui Dumnezeu; frânge pâinea bucuroș cu el. Viață simplă, curată, frumoasă!

*

Așa de drag i-a fost Sfintei Mice Tereza de oamenii dela țară! Când s'a întors la oraș, îi era groază de mutrele târgoveților.

*

Micuța Tereza iubia pe măică-sa din toată inima; nu era chip să se despartă de dânsa, se lua după ea prin casă, prin grădină. Dacă, dimineața, trezindu-se, nu da cu ochii de dânsa, o lua pe scări în sus și în jos căutând-o, Într'atâta se simția în siguranță lângă măică-sa, încât pe când Doamna Martin îi povestea că Dumnezeu oricât e El de bun, pedepsește pe copiii răutăcioși, micuța Tereza declară că într'un asemenea caz, și-ar găsi adăpost în brațele ei de unde Dumnezeu n'ar putea să o

scoată. Sentimentul acesta a făcut-o pe Doamna Martin să o întăriască pe micuța Tereza în dragostea pentru „Mama“ tuturor, pentru Sfânta și Neprihănită Fecioară.

De-altfel Doamna Martin își presimția sfârșitul apropiat așa că voia să o lase sub o pază sigură, eternă, incredințând-o pentru totdeauna micii „Bunului Sfat“, „Reginei“ tuturor virtuților.

*

Acest suflet delicat și afectuos a fost totdeauna veghiat de *Ingerul păzitor*, de acest inger — lumină creată înainte de om, la porunca A-tot-Puternicului „să fie lumină!“ Pentru nealterarea Sfințeniei Ei, Dumnezeu i-a trimes făclia. Ce probă mai pilduitoare de cât ceeace i s'a întâmplat pe când avea numai cincisprezece luni: Doamna Martin plecase dis-de dimineață la biserică, la liturghie. Mica Tereza dormia adânc. Trezindu-se, svâcni din leagăn spre patul mamei. Când Dna Martin s'a întors acasă găsește leagănul răsturnat iar pe fetiță dormind frumușel pe scaunul de lângă pat. A rămas minunată, cum de nu se lo-vise? Cine o așezase pe scaun? E probă evidentă de protecțiunea dumnezească lucrând prin ingerul păzitor.

*

Micuța Tereza a fos incer-

cată și ea de ispite, dar a învins. A avut o ispită de vanitate. Așa de bine îi stă cu brățoșoarele goale! Era invitată cu surorile ei într'o familie, la țară, pentru o zi întreagă. Mama spuse Mariei, una dintre surori, să-i puie rochița cea mai frumoasă, fără mâneci, apoi se răsândi, fiindu-i teamă să nu răciască. Tereza, așa ar fi voit să se îmbrace cu rochița aceea, dar ingerul păzitor îi alungă gândul. Tereza nu zise nimic, nu se împotrivi, nu se încăpățină. Aceasta i-a fost prima victorie.

O. C.

Oficiul protopopesc al district
Sighet

No. 744—934.

Către Ven. Cler din district

Cu ocaziunea anului școlar atragem atențiunea Ven. Cler din district asupra grațioaselor ordine cu privire la catehizare. Sunt invitați toți preoții din parohia de a satisface prompt dispozițiilor acestor grațioase ordine.

Sighet, 12 Sept. 1934.

Oficiul protopopesc

Asociația pentru cultura poporului român din Sighet — cum toată lumea știe — are librărie și tipografie bine asortată. Scopul acestei instituțiuni este, ca din venitele realizate să sprijinească orice mișcare morală culturală. Acum, la începutul sezonului apelăm la toți binevoitorii noștri, ca să-și facă târguilele la aceasta instituție și să nu-și dea banul străinilor de legea și limba noastră.

Semnul Sfântei Cruci.

„Cuvântul crucii, celor peritori nebunie este, iară nouă celor ce ne mântuim puterea lui Dumnezeu este I. Cor. 1. 18.

În viața noastră creștinească reazim și ajutor întru ridicarea sufletului la cer avem Sfânta Cruce. Omul nu este creat pentru a se țără pe pământ ca viermele ci prin viață curată și sfântă să se înalțe la cer la patria eternă a sufletelor. Semnul Sfintei Cruci a servit totdeauna la creștini ca o mărturisire publică și solemnă a credinței creștinești. În vremea persecuțiilor sângeroase credincioșii prin semnul Sfintei Cruci au mărturisit în fața cruzilor tirani dragostea și alipirea față de Isus pe care au sigilat-o cu sângele lor preferind mai bine a muri pentru Isus decât a se lăpăda de El. Sf. Cruce a fost încă din vechime în uz de pe vremea Apostolilor, lăudată de Sfinții Părinți și observată de toată biserica creștină. Prin semnul sfintei Cruci ne înarmăm în po-triva atacurilor diavolului. Sf. Ciril zice: „Scrie semnul sfintei cruci pe frunte, ca să tremure și să fugă departe diavoli când vor vedea semnul Regelui.“ „Fă acest semn — îndeamnă Sf. Efreim — pe frunte, în inimă și în gură, ziua și noaptea te acopere cu acest stindard și nu se va apropia de tine nici un rău, căci la privirea acestui semn fuge tremurând puterea iadului.“

După cum păcatul e izvorul blăstămului așa crucea e izvorul binecuvântării. Prin semnul Sfintei cruci au răsturnat creș-

tinii idoli de pe altare și au alungat din suflete spirite necurate. Crucea care în vechime era semnul de rușine, instrument al morții, acum e instrument al vieții și izvorul mântuirii. — Crucea ne-a adus toată binecuvântarea, înaintea ei sa plecat toată mărirea acestui pământ, — a cucerit lumea a frânt puterea iadului și a deschis împărăția cerului. O suflet pentru care Crucea a fost scăldată în sânge Dumnezeesc, nu te lăsa dus în rătăcire de lepădării bisericii cari se țin înțelepți baljocurând în necredința lor Sf. Cruce. „Înțelepciunea lumii acesteia nebunie este la Dumnezeu” I. Cor. 3. 19. Veni-va judecata când dulcele Isus încunjurat de milioane de îngeri și sfinți, va alege pentru fericirea cerească sufletele cari în viața pământească în lacrimi și suferințe au dus Crucea până la ușa mormântului.

Crucea va străluci pe norii cerului ca semn de învingere. Și se va spulbera atunci Anarhismul necreștin al adventiștilor zilei de azi, rușinați căutând la Isus, vor auzi sentința prin care judele etern se va lăpăda de ei și va pedepsi întunerecul lor cel de bună voie cu întunerecul etern.

„Feriți-vă de profeții mincinoși cari vin la voi în haine de oi, iar în lăuntru sunt lupi răpitori.” Mat. 7. 15. „Iară mie

să nu-mi fie a mă lăuda fără numai în crucea Domnului nostru Isus Hristos” Gal. 6. 14.

Dacă voim ca să ne recunoască Isus în ziua judecății atunci pururea să fim ingenunchiați lângă Sfânta Cruce rugând pe dulcele Isus ca darurile sfinte câștigate nouă prin sf. jertfă a crucii să-le poată pătrunde sufletul nostru. Dulcele Isus prin suferințele sale de pe lemnul crucii ne-a împăcat cu părintele ceresc răscumpărându-ne din blăstăm și osândă. „Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are ca să-și pună cineva sufletul său pentru prietenii săi.” Ioan 15. 13. Din fiecare picătură de sânge și din fiecare rană iesă o voce care strigă „fiule dăm inima ta mie.” Să alergăm la Crucea lui Isus și să primim darurile ei. În suferințe în răbdare creștinească privind la Crucea lui Isus vom primi mângâierea și dulceața sufletului nostru.

Crucea în ziua judecății va fi teroarea celor osândiți. Se va arăta lor nemulțumita lor pentru că au disprețuit în viața lor bunătatea nespusă și vrednicile morții sângeroase a lui Isus. Crucea va arăta lor prețul mare cu care au fost răscumpărați și cât a fost acela de zădarnic pentru ei. Nefericiți vor striga necredincioșii, cari în viața aceasta au prețuit mai mult trupul, aurul, argintul onorurile și desfătărilor pământești precum au strigat cei fără de lege în cartea înțelepciunii lui Solomon V. 67. „Rătăciam dela calea adevărului și lumina dreptății nu nea strălucit nouă și

soarele nu nea răsărit. Umplutu-ne-am de cărările fărădelegi; și ale perzării și am umblat pe cărări neumblate, iară calea Dlui nu o am cunoscut."

O Dumnezeule, nu căuta la păcatele și fărădelegile noastre, cari ne fac nevrednici de fericirea cerească, ci caută la Crucea iubitului tău Fiu ce strălucește pe fruntea noastră care o mărturisim cu gura și purtăm în inimă cu devoțiune. Milostivește-te spre noi și ne dă ajutorul darului și binecuvântarea cea avută în toată fapta și voința noastră pentru moartea cea amară ce a suferit-o pe Cruce pentru mântuirea noastră.

Să deplângem păcatele noastre și să ingenunchiem cu smerenie lângă crucea dulcelui Isus, sărutându-o să-i cerem iertare pentru păcatele noastre prin cari i-am cauzat durere, chinuri și moartea amară. Să-i cerem iertare făgăduind că nu

vom mai fi slugile satanei ci ne vom îndrepta viața și faptele după cum dorește inima sa praa sfântă.

L. Sângeorzanu

O carte bună a apărut la „Presa bună” din Iași. „Tânărul de caracter” de Dr. Tugomir Toth, în traducerea excelentă a părintelui Dr. Ilie Dăianu, cuprinde sfaturile părințești ale bunului duhovnic către tineretul de azi atât de periclitat. Din aceasta cărticică publicăm partea intitulată :

Păzește adevărul.

Ceracterul frumos ne mai cere o stăruință : să păzim adevărul. Numai omul poate vorbi. Papagalul și alte păsări știu imita cuvinte dar nu știu grăi. Cu atât mai mare este datoria omului, de a nu abuza de puterea cuvântului. Nu numai minciuna să o incunjurăm, ci și

orice altă vorbă deșartă. „Adevăr zic vouă, că de orice cuvânt deșert, ce-l rostesc oamenii, vor avea să dea seamă în ziua judecării,” zice Matei, XII 36. Dar citește evangheliile și vei vedea cât de demn și de cumpănit stăpâna Isus cuvântul.

Animalele au și ele glasuri diferite, cari însă sunt numai niște sunete fără cuprins. Cuvântul omului însă are un cuprins, care laudă sau judecă, iubește sau ofensează, drege sau strică : iată deci marea răspundere a fiecărui cuvânt idealul creștin al unui tânăr are să fie acesta : de a fi gentil, fără lingușire ; sincer, fără răutate ; cinstit, fără a fi fără vlagă ; fidel principiilor sale, fără a ofența pe alții

Calendar săptămânal.

16 — 22 Septemvrie 1934.

- 16. Dumineca d. In. sf. Cruci Ap. Gal. 2,
16 Ev. Marcu 8, 34. M. Eufemia.
- 17. Luni M. Sofia † 120
- 18. Marți C. Eumenie
- 19. Mercuri M. Trofim
- 20. Joi M. Eustatie
- 21. Vineri Prof. Iona
- 22. Sâmbătă. M. Foca.

Toamna se incepe la 23 Sept. 14 ore 1 m. Până la sfârșitul lunii ziua scade cu o oră și 45 m.

„ . . . frunza veștedă e moartă pentru totdeauna, tu, dragă frate, te vestejești numai pentru lumea aceasta. Pe tine te așteaptă o viață luminoasă fericită, dincolo de moarte. Ți dai seama de aceasta ?

Tu îți croești fericire viitoare cu faptele tale. Dela tine atârnă ce soarte vei avea în veșnicie : vei fi în veci de veci o frunză veștedă, un om în suferințe negrăite, ori vei întineri la o viață veșnic fericită ? la seama ce faci ?

(Calendarul Bunului Creștin
Mănăstirea Bixad)

Congresul General al Agrului la Lugoj în zilele de 5, 6 7 Oct. a. c.